

“La meva novel·la aposta per una mena de vida que pot conduir al fracàs”

Melcior Comes (Sa Pobla, Mallorca, 1980) publica la novel·la *El llibre dels plaers immensos*, Premi Ciutat de Palma 2006, a Proa i Moll, simultàniament. És Premi Ciutat d'Eix 2003 (*L'aire i el món*) i Documenta 2004 (*L'estupor que us espera*), i crític literari.

—Queda clar que heu volgut explicar el procés d'un noi de casa bona que comença a descobrir la sexualitat i la vida, que comença a formar-se com a persona, però que busca per damunt de tot el plaer. Com si fos una etapa o com si el marqués per sempre?

—Volia fer d'aquest trànsit de l'adolescència a l'edat adulta un estadi perpetu.

—Es mantindrà sempre tal com és, una vegada l'hagi deixat la novel·la?

—Sí, perquè continuarà tenint inquietuds, desitjos, veient la vida sempre com una aventura, on és possible de trobar-hi la plenitud. Té una actitud que no vol perdre: sensualitat, pell fina, sensibilitat per a percebre què són els altres i la vida. La novel·la aposta per una determinada manera de concebre l'existència. Una manera que pot conduir al fracàs, però que al protagonista li funciona, tot i que sempre li serà inquietant.

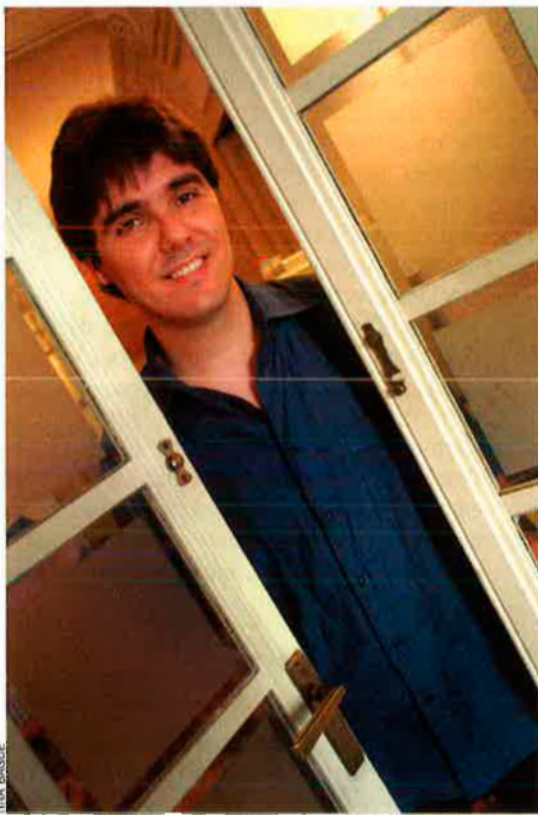
—Aquest personatge serà l'escriptor que escriu el llibre, finalment?

—No volia que el llibre fos un llibre anunciat. En cap moment no es diu que sigui escrit per ell. És una veu que segueix el seu esdevenir com a individu.

—La seva curiositat per la gent i les coses us permet d'afegir la crònica a l'aventura personal del protagonista, sense que hi desencaixi.

—Sí. Jo volia fer una novel·la amb un personatge obert a la vida i a les inquietuds dels altres, no solament obert a les seves. Volia que fos una novel·la una mica primitiva en el sentit de poder ser contemporània del *Quixot* o el *Decameró*, novel·les amb moltes narrativitats i molta història intercalada. D'aventura vital. El personatge és això, és el seu propi esdevenir, però també és testimoni d'aventures paral·leles.

—Una persona que es pugui aturar per xafardejar la vida dels altres.

Melcior Comes publica la novel·la *El llibre dels plaers immensos*, premi Ciutat de Palma 2006.

—Efectivament.

—Més enllà de la versemblança realista, com quan un personatge explica, en un relat seguit i rodó, les intimitats de la seva vida als companys de feina.

—És que faig literatura i m'aliment de literatura. No únicament en el *Decameró*, també en el *Pickwick* de Dickens hi ha un parlament que atura l'acció. No intent fer versemblança realista per descriure un entorn a la manera d'un memorialista o un cronista. Explic una veritat literària, faig un text literari.

—Un cop dit això, cal indicar al lector que sí que hi apareix la crònica d'una Mallorca actual, la transformada pel turisme.

—Sí, i tant! Pens que l'escriptor ha de crear una realitat fictícia que expressi una realitat real. A la novel·la hi ha representats diversos cercles de la Mallorca actual.

—El protagonista se'n va a Barcelona. Trenca amb el seu país perquè no està gens d'acord amb la Mallorca actual?

—És així. No hi veu un terreny fèrtil per a créixer. No ho és per a una persona d'aquesta categoria que no vol fer diners i prou, que no vol treure'n un profit monetari i prou. Ell vol alguna cosa més.

—L'autor també pensa que Mallorca ja no és un terreny fèrtil?

—No. Pens que Mallorca és un terreny prou ric. Jo encara crec en Mallorca. No és un terreny erm. Cal treballar-hi, intentar fer d'allò un país i no un supermercat. La Mallorca del llibre és una Mallorca vista per un personatge determinat. En una altra novel·la serà vista amb uns altres ulls.

—Un noi que busca els plaers no pot ser vist, tenint en compte que és de casa bona, com un nen malcriat?

—No és que sigui malcriat, és no criat. És un personatge que no ha rebut cap mena de formació familiar. No és malcriat perquè no fa coses dolentes, no és un bergant, ans al contrari, és d'una gran innocència. No té ganes de fer mal. Això sí, aspira a viure de forma trencadora respecte a la dinàmica familiar i social.

Luís Bonada